Promiňte - Nekuda, Luděk

Slova, která říkala se, říkají se dál,
dál se směji žertům, kterým kdysi jsem se smál.
To jen vítr voněl jinak a nebo jinak vál.
Promiňte...

To jenom ve chvílích, kdy usednu,
do hospůdky na jednu,
všimnu si, jak mění se svět.

Dál dívky chodí ulicí a v očích nosí svět,
dál muži o nich skládají písně z krásných vět.
Jen nápěvy jsou smutnější a nebo jsem se splet.
Promiňte...

To jenom ve chvílích, kdy usednu,
do hospůdky na jednu,
všimnu si, jak mění se svět.

A po mém malém nádraží dále duní vlak,
však, čím dál více zdá se mi, že nejezdí už tak.
Tak často, jak dřív jezdíval, či snad mi slábne zrak.
Promiňte...

To jenom ve chvílích, kdy usednu,
do hospůdky na jednu,
všimnu si, jak mění se svět.

To jenom ve chvílích, kdy usednu,
do hospůdky na jednu,
všimnu si, jak mění se svět.